

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

จากกระแสพระราชดำริด้านการศึกษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในเรื่องการศึกษาเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต พระองค์ทรงชี้ให้เห็นว่า การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทุกคน และขอบเขตของการศึกษาที่แท้จริงนั้นมิได้จบอยู่เพียงในระบบการศึกษา หรือเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น แต่แท้จริงแล้วการศึกษามิใช่เพียงชีวิตของมนุษย์เป็นของคู่กันเป็นการศึกษาที่ “ไม่มีที่สิ้นสุด”

สังเกตได้จากในปัจจุบัน ผู้ที่กำลังก้าวเข้าสู่ชีวิตการทำงานหรือทำงานอยู่แล้วสนใจหาความรู้เพิ่มเติมกับโครงการการศึกษาต่อเนื่อง หรือเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจมากขึ้น เป็นแนวทางที่สนับสนุนรูปแบบการศึกษาตลอดชีวิต (Life-long Education) ดังกล่าวข้างต้น โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมมักเข้าอบรมในช่วงนอกเวลาทำงานตามปกติหรือในวันหยุดสุดสัปดาห์ เพื่อมิให้กระทบต่องานที่ทำอยู่ ซึ่งในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สถาบันการศึกษาหลายแห่งทั้งภาครัฐและเอกชนมีการจัด โปรแกรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจหลายหลักสูตร อาทิเช่น คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีการจัดโครงการฝึกอบรมโครงการ อบรมเชิงปฏิบัติการสร้างทีมสู่ความสำเร็จ(รพ.แม่ฟ้าหลวง) การบริหารงานโรงพยาบาล (รพ.ลานนา) และการจัดอบรมเรื่องการวิเคราะห์งบการเงิน เป็นต้น¹ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ก็มี

การเปิดสอนหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจในปีการศึกษา 2544 แยกเป็น 3 หลักสูตรหลักๆ ได้แก่ หลักสูตรทางการบริหารและการจัดการ หลักสูตรทางด้านคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรทางภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นดังกล่าวส่งผลดีทั้งในเรื่องภาพพจน์ที่ดี ความพร้อมของคณาจารย์และบุคลากรต่างๆ ตลอดจนสะท้อนถึงการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีศักยภาพของสถาบันที่จัดอบรมด้วย (รายงานสถานภาพและการดำเนินงานปัจจุบัน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สรุปรณ วันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ.2543)

ทั้งนี้ในระยะ 3-4 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยได้ประสบปัญหาด้านวิกฤตเศรษฐกิจก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรภาคเอกชนและภาครัฐราชการ โดยมีการลดกำลังการผลิตหรือลดขนาดองค์กรหรือปิดกิจการลง นอกจากนี้ยังเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบการประกอบธุรกิจโลกาภิวัตน์ เน้นการแข่งขันที่องค์ความรู้และในทุกๆด้าน จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้บริหารในองค์กรทั้งภาครัฐราชการและเอกชน มีความสนใจที่จะรับเข้ารับการอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจต่างๆเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อให้บริหารจัดการองค์กรให้อยู่รอดได้ในกระแสกับสิ่งแวดล้อมใหม่จึงทำให้เกิดการแสวงหาหลักสูตรระยะสั้นต่างๆที่มีประโยชน์ตรงกับความต้องการ คุ่มค่าด้านต้นทุนและเวลาที่สูญเสียไป รวมทั้งมีคุณค่าที่จะได้รับหลังจากการเข้าอบรมในหลักสูตรระยะสั้นดังกล่าว ดังนั้นทางผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจในเขตจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจ ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน

ประโยชน์ที่ได้รับ

ทำให้ทราบถึงความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจ ในเขตจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาใช้ในการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจ ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคต่อไป

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

ความต้องการในการเข้าฝึกอบรม หมายถึง ความต้องการทางด้านต่างๆ ดังนี้คือ โปรแกรมและหลักสูตรการเรียนการสอน (Product) ค่าใช้จ่ายในการเข้าฝึกอบรมหรือสัมมนา (Price) สถานที่ที่ให้บริการหรือช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริมการตลาดเพื่อจูงใจผู้บริโภค (Promotion) บุคลากร (People) กระบวนการให้บริการ (Process) และการให้บริการแก่ลูกค้าที่จะเข้ารับการฝึกอบรม (Customer Service)

หลักสูตรระยะสั้นทางด้านบริหารธุรกิจ หมายถึง โปรแกรมการเรียนการสอนหรือการจัดอบรมสัมมนาทั้งในเชิง วิชาการและเชิงปฏิบัติทางด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งจัดอบรมขึ้นโดยสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมีกำหนดระยะเวลาของหลักสูตรแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของหลักสูตรนั้นๆ ไม่เกิน 6 เดือน

ประชาชนในเขตจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน หมายถึง กลุ่มประชาชนผู้ที่ทำงานอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน อันได้แก่

กลุ่มเจ้าของกิจการหรือบริษัท คือ ผู้ประกอบ ธุรกิจที่ตนเองเป็นเจ้าของ เพื่อผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และมีการจ้างบุคคล ตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป มาช่วยทำงาน ในฐานะ ลูกจ้าง

กลุ่มลูกจ้างรัฐบาล คือ ผู้ซึ่งทำงานและข้าราชการในหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยได้รับเงินเดือน และสวัสดิการต่าง ๆ

กลุ่มลูกจ้างบริษัทเอกชน คือ ผู้ซึ่งทำงานในสถานประกอบการที่มีในหน่วยงานราชการ และ รัฐวิสาหกิจ โดยมี นายจ้างเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กลุ่มผู้ทำงานส่วนตัว คือ ผู้ประกอบธุรกิจของตนเอง หรือได้ดำเนินการร่วมกับ ผู้อื่น ในรูปของหุ้นส่วน โดยหวัง ผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และไม่ได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในฐานะลูกจ้าง อาทิเช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ได้แก่ตัวแทนขายประกันภัย หรือผู้ดำเนินธุรกิจขายตรง